ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **D. Č.,** zastoupeného JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, advokátem se sídlem Bráfova tř. 52, Horka - Domky, Třebíč, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2009, č. j. KUJI 7769/2009, ve věci přestupku, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 12. 2010, č. j. 57 A 73/2010 - 98, kterým bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti žalobce, pro nezaplacení soudního poplatku,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 12. 2010, č. j. 57 A 73/2010 - 98, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení .

Odůvodnění:

Kasační stížností ze dne 20. 12. 2010 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku krajského soudu ze dne 29. 9. 2010, č. j. 57 A 73/2010 - 84, podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), s odkazem na ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), pro nezaplacení soudního poplatku.

Stěžovatel uplatňuje kasační důvod dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a namítá tak nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Uvádí, že zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku v řízení o kasační stížnosti je nezákonné, neboť soudní poplatek ve výši 3000 Kč stěžovatel zaplatil dne 10. prosince 2010, tj. ten samý den, kdy mu bylo doručeno shora specifikované usnesení krajského soudu. Stěžovatel dále uvádí, že důkaz o úhradě soudního poplatku bude mít k dispozici až v lednu 2011, neboť se jedná o výpis z bankovního účtu jeho zástupce za měsíc prosinec 2010.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, stěžovatel je zastoupen advokátem. Soudní poplatek za kasační stížnost, která je předmětem tohoto řízení, nebyl zaplacen, avšak s přihlédnutím k charakteru napadeného usnesení nebrání nezaplacení soudního poplatku věcnému projednání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud již v obdobné věci judikoval, že v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, všechna zde uváděná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že kasační stížnost ve shora specifikované věci byla ke krajskému soudu předložena podáním ze dne 29. 10. 2010, aniž by však byl uhrazen soudní poplatek. Usnesením ze dne 1. 11. 2010, č. j. 57 A 73/2010 - 97, vyzval krajský soud stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 3000 Kč, na účet č. 3703-5720621/0710, VS 5390577310, podle položky č. 15 Sazebníku soudních poplatků zákona o soudních poplatcích, a to ve lhůtě 3 dnů od doručení předmětné výzvy. Současně stěžovatele poučil o následcích nezaplacení. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 11. 11. 2010. Stěžovatel však poplatek ve lhůtě stanovené soudem neuhradil a krajský soud proto v souladu se skutkovým stavem dne 8. prosince 2010 napadeným usnesením řízení o kasační stížnosti zastavil. Usnesení o zastavení řízení bylo stěžovateli dle doručenky založené na č. l. 98 soudního spisu doručeno dne 10. 12. 2010. Na č. l. 99 soudního spisu je založen „záznam o složení“, který prokazuje, že poplatek ve výši 3000 Kč byl uhrazen bankovním převodem a byl připsán na účet soudu dne 13. 12. 2010. Usnesením ze dne 16. 12. 2010, č. j. 57 A 73/2010 - 100 bylo krajským soudem rozhodnuto o vrácení tohoto poplatku stěžovateli.

Poplatková povinnost vzniká již podáním kasační stížnosti [ustanovení § 4 odst. 1 písm. c) zákona o soudních poplatcích] a její splnění není nutně vázáno až na výzvu soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 As 24/2004 - 49). Zaplacení soudního poplatku je právní skutečností, která se svými důsledky přibližuje podmínkám řízení a může tak v některých konkrétních případech omezit právo na přístup k soudu, zákon o soudních poplatcích v platném znění ale umožňuje předejít následkům nezaplacení soudního poplatku tím, že dává navrhovateli možnost zaplatit poplatek až na základě výzvy soudu ve lhůtě soudem stanovené podle ustanovení § 9 odst. 1 a 2 zákona o soudních poplatcích, případně zaplatit jej ještě předtím, než usnesení o zastavení řízení nabude právní moci (ustanovení § 9 odst. 7 téhož zákona).

V souladu s ustanovením § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Z předmětného ustanovení jasně vyplývá, že ve věcech správního soudnictví je nejzazším termínem pro úhradu soudního poplatku den nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení.

K možnosti splnit poplatkovou povinnost ve správním řízení soudním dodatečně i po zastavení řízení se vyjádřil Ústavní soud v nálezu ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07 (publikován ve Sb. n. a u. US, sv. 47, r. 2007, str. 549, č. 193/2007, všechna zde uváděná rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na http://nalus.usoud.cz) tak, že poplatek musí být doručen soudu nejpozději téhož dne, kdy došlo k nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení. V posuzované věci byl tedy stěžovatel schopen odvrátit zákonné účinky nezaplacení soudního poplatku pouze za předpokladu, že by byl soudní poplatek uhrazen tj. byl doručen soudu nejpozději v den doručení usnesení o zastavení řízení, poslednímu z účastníků řízení.

Tento skutkový průběh byl v dané věci prokázán. Ze spisu vyplývá, že krajský soud vyzval k zaplacení soudního poplatku usnesením ze dne 1. 11. 2010, doručeném zástupci stěžovatele dne 11. 11. 2010, pro zaplacení soudního poplatku sice stanovil poměrně krátkou lhůtu, tj. lhůtu 3 dnů (do 14. 11. 2010), ale s usnesením o zastavení řízení, sp. zn. 57 A 73/2010, vyčkal až do dne 8. 12. 2010 s tím, že k nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení dle jeho názoru došlo dnem doručení žalobci tj. dnem 10. 12. 2010. Usnesení krajského soudu však nenabylo právní moci dnem doručením žalobci, ale dnem doručení poslednímu z účastníků řízení (§ 54 odst. 5 s. ř. s. za použití § 55 odst. 5 s. ř. s.) tj. dne 10. 1. 2011, jak dokládá doručenka založená na č. l. 106 soudního spisu. Z uvedené doručenky je zcela zřejmé, že usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti bylo žalovanému doručeno cca o jeden měsíc později než žalobci, a to dne 10. 1. 2011. K zaplacení soudního poplatku přitom prokazatelně došlo dne 13. prosince 2010 (srovnej

záznam o složení soudního poplatku, založený na č. l. 99 soudního spisu). Otázka včasnosti úhrady uvedeného poplatků tak není v projednávané věci sporná. Ze spisového materiálu je však zřejmé, že soudní poplatek byl stěžovatelem uhrazen bankovním převodem. a to zcela v souladu s pokyny krajského soudu, uvedenými v usnesení ze dne 1. 11. 2010, č. j. 57 A 73/2010 - 97.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 – 179, uvedl, že ze speciálního ustanovení § 37 s. ř. s. vyplývá, že podléhá-li podání ve správním soudnictví soudnímu poplatku, lze jej uhradit pouze prostřednictvím kolkových známek. Shodně se vyslovil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 31. 7. 2009, č. j. 8 Afs 71/2008 - 119. Zde vyslovené závěry potvrdil Ústavní soud, který usnesením ze dne 29. 10. 2009, sp. zn. I. ÚS 2555/09, ústavní stížnost proti shora uvedenému rozhodnutí Nejvyššího správního soudu odmítl. V uvedeném usnesení však zdůraznil, že „*zástupkyni stěžovatele byl, spolu s výzvou k uhrazení soudního poplatku, zaslán formulář k vylepení kolkových známek, na němž bylo jednoznačně uvedeno, že soudní poplatek nelze uhradit převodem na účet soudu. … Ústavní soud neshledal nic, co by věc posouvalo do ústavněprávní roviny. Pokud tedy krajský soud vyzval stěžovatele usnesením, aby ve stanovené lhůtě zaplatil poplatek za podanou kasační stížnost v kolcích na připojeném tiskopise a způsob platby prostřednictvím převodu na účet výslovně vyloučil přeškrtnutím, dal stěžovateli jasný návod, jak postupovat*“.

V nyní projednávané věci je však skutkový základ odlišný. Stěžovatel sice uhradil správní poplatek bankovním převodem, avšak činil tak zcela v souladu s pokynem krajského soudu, uvedeným v usnesení ze dne 1. 11. 2010. S ohledem na skutečnost, že k nestandardnímu způsobu úhrady soudního poplatku stěžovatele výslovně vyzval krajský soud, není možné provedený způsob úhrady soudního poplatku přičítat k tíži stěžovatele. Není přípustné odpírat stěžovateli v důsledku respektování výzvy krajského soudu přístup ke spravedlnosti, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že poplatková povinnost byla stěžovatelem splněna dříve, než usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti nabylo právní moci.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušila věc mu vrátit k dalšímu řízení [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Krajský soud je při novém projednání věci vázán právním názorem zdejšího soudu; v novém rozhodnutí ve věci krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. února 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu